

man ze strony ministra, pozycja pana Wit-
kowskiego stała się tak drażliwa, iż zmuszony był
pójść do dymisji. Dymizję ten, propagator
prawoślawia języka moskiewskiego, do-
słobywszy laury i pieniądze w Polsce, ka-
też uczucia patriotyczne i religijne z pogar-
dli deptał, przeniósł pobyt w swobodnej
Szwajcarii, na zgnylnym Zachodzie, jak nazy-
wają Moskale Europę — nad powrót do
swojej świąteli Moskwy, którą nam tak go-
rąco zachwalał i za przykład porażki, oświa-
ty i moralności polecał.

Pisałem niedawno o uciążliwych pod-
atkach, jakie tak zwana akcyza nakłada na
karczyni, gorzelnie, dysytlarnie, na utrzy-
mujących handel win, restauracje, szynki i
tym podobne zakłady. Podatki te corocznie
zwiększają. Na rok 1874 nowa podwyżka od
trunków krzewowych, wymagana od tych na-
wet kupców, którzy krajowych trunków na-
wet nie sprzedają. I tak z 500 rubli do 450
rubli, restauracje zaś mają płacić po 200
rubli. Z tego powodu nowe placze i lamena-
ta nie tylko biednych kramarzy, ale i za-
wieszających kupców. Wiadomo wam już za-
 pewne, że od nieruchomości w Królestwie
poleceno sciągnąć podatków na rok przyszły
7.740.100 rubli. Porządna to suma na kraj
mały krak, a jednak Moskale utrzymują, iż
na Królestwo dokładają jeszcze za siarku
cesarstwa. Biedacy! jakże się rzucają!

Już w tym miesiącu rozpocznie się tak
nazwana superprodukcja do mającego nastąpić
poboru do wojska w miesiącu styczniu.
I znów ubędzie nam około 20.000 młodych
ludzi. Wicie, że od traktatu paryskiego do
1863 roku nie było wcale poboru do wojska
tak w Cesarstwie jako i w Królestwie i w
Zabranych prowincjach. Branka w 1863 roku
stała się jedną z główniejszych, a może
jedyną przyczyną powstania. W tym fatal-
nym dla nas roku i w następnym 1864 po-
słano do wojska w głąb Moskwy i do Azji
wziętych do niewoli powstańców i ukrywa-
jących się partyzantów, około 60.000.

W ciągu więc dziesięciu lat daliśmy za sa-
meo — Królestwa rekrutów zapelniających
szereg moskiewski 220.000 Polaków. W tym fa-
talnym dla nas roku i w następnym 1864 po-
słano do wojska w głąb Moskwy i do Azji
wziętych do niewoli powstańców i ukrywa-
jących się partyzantów, około 60.000.

W ciągu więc dziesięciu lat daliśmy za sa-
meo — Królestwa rekrutów zapelniających
szereg moskiewski 220.000 Polaków. W tym fa-
talnym dla nas roku i w następnym 1864 po-
słano do wojska w głąb Moskwy i do Azji
wziętych do niewoli powstańców i ukrywa-
jących się partyzantów, około 60.000.

W ciągu więc dziesięciu lat daliśmy za sa-
meo — Królestwa rekrutów zapelniających
szereg moskiewski 220.000 Polaków. W tym fa-
talnym dla nas roku i w następnym 1864 po-
słano do wojska w głąb Moskwy i do Azji
wziętych do niewoli powstańców i ukrywa-
jących się partyzantów, około 60.000.

W ciągu więc dziesięciu lat daliśmy za sa-
meo — Królestwa rekrutów zapelniających
szereg moskiewski 220.000 Polaków. W tym fa-
talnym dla nas roku i w następnym 1864 po-
słano do wojska w głąb Moskwy i do Azji
wziętych do niewoli powstańców i ukrywa-
jących się partyzantów, około 60.000.

W ciągu więc dziesięciu lat daliśmy za sa-
meo — Królestwa rekrutów zapelniających
szereg moskiewski 220.000 Polaków. W tym fa-
talnym dla nas roku i w następnym 1864 po-
słano do wojska w głąb Moskwy i do Azji
wziętych do niewoli powstańców i ukrywa-
jących się partyzantów, około 60.000.

wzobraczące. Każde ten odczytać, a rozporząd-
ził się wydać prawdziwym.

Prze odczytuje dokument. Prezydent
polecen następnego odczytać potwierdzenie przez
marszałka umówionych przez jenn. Jarasa
punktów kapitulacji.

Prez. Pismo to pan sam podpisał i
sam jesteś za nie odpowiedzialnym. Baz.
Taki! Ale sądzim, że inni członkowie są-
downego to pismo także podpisał. Wyda-
łem rozkaz, aby to się stało. Zresztą nie
mogą uczynić odpowiedzialnymi dowódców
korpusu.

Prez. Rada wojenna ratyfikowała d.
27. rezultat układów a pan podpisał akt
kapitulacyjny d. 28? — Baz. D. 28, około
godz. 11. z rana.

Prez. Pan sam jesteś zatem odpow-
dzialnym? — Baz. Taki.

Prez. Czy przyjmujesz pan to odpo-
wiedzialność? — Baz. Najzupełniej.

Prez. Chciał pan pierwotnie oddzie-
lić los twierdzy od losu armii? — Baz. D.
26. było to rzeczą już niemożliwą.

Prez. Muszę pana zapylać, czemu za-
mówiłeś się wyrazić i sam oferować i
czemu wybrałeś ten akt kapitulacji punkt
rozstrzygający, że oficerowie, którzy złożą pi-
semne oświadczenie, iż nie będą w ciągu
dalszej wojny walczyć przeciwko Niemcom,
mogą wrócić do Francji? — Baz. Stało to
być już pierwsi i ma iść przyjąć ten wa-
runek.

Prez. Czy nie mogłeś pan pomyśleć
o zbieraniu robot fortecznych? — Baz. Nie
sądzim, aby to należało uczynić. To się
robi tylko wówczas, gdy się kapituluje. Je-
żeli to uczyni się pierwszy, ogłaczamy się za
środków obrony a po kapitulacji wystawia-
my na żość nieprzyjaciela.

Prez. Gdy pan się dowiedział o su-
rowych warunkach, czy nie mogłeś zamie-
szyć wojennych zapasów? — Baz. Nie mogłem
tego uczynić. To nie była zwyżczaj. Po-
tem sądzim, że Metz powróci do Francji.

Prez. Jakich środków represyjnych
spodziewałeś się w takim razie od nie-
przyjaciela? — Baz. Uważałem Metz za
miasto wzięte zburzone. Nigdy, w żadnej
okolicy nie mieszczono zapasów wojennych.

Prez. W naszych czasach nie potrze-
bowano się już obawiać barbarzyńskiego
płądowania miasta. Nie było zatem powodu
do obaw. (Tu zwrócił się do prezydenta
stwierdzeniem głośnym) Ale do tych za-
pasów wojennych zglicz art. 4, oznaki,
do których wiąże się honor armii. Nie po-
turbuje tłumaczyć marszałkowi, który wie
mają dla wojska sztandary, a sztandary
dla wojska pełnego honoru, jak armia Metz.
(Tu podnosi ogło głowę i pyta szermiera,
podniesionym głosem) Czy wydał pan roz-
kaz jenerałowi Soleille spalenia sztandarów?
Baz. (równie głośno): Taki! (Wrażenie).

Prez. (po chwili): Czemu pan nie za-
wahał wykonania rozkazu? — Baz.
Sądzim, że go wykonałem.

Prez. Czy nie byłoby rzeczą dobrą,
gdyby pan był powtórzył rozkaz tak ważny
na piśmie? — Baz. Nie dałem rozkazu pi-
semno; każdemu zależało na tym zarówno,
ilka sztandarów rzeczywiście spalono.

Prez. W jaki sposób sztandary
zostały spalone? — Baz. Taki sądzim to.

Prez. Czemu dałeś pan d. 27. rozkaz
zgronienia sztandarów w arsenał? —
Baz. Wolalem spalić je tamże.

Prez. Pułkownik Girels otrzymał roz-
kaz zebrań tych sztandarów. — Baz. Ja
sam go wydałem!

Prez. Ten rozkaz wywołał ogromne
zaburzenie, nie było ani bowiem zgrone-
nia, że sztandary mają być spalone.
Baz. To stało się przez nieuwagę; ale na-
stępnie wydano rozkaz dodatkowy.

Prez. Rozkaz do wydania ogłoszonym
został d. 27. popołudniu. — Baz. Błżko-
stwo nie wykonywano natychmiast. Niektóre
sztandary przyniesiono do arsenału dopiero
w dniu 11. wieczorem.

Prez. Czy odczytałeś rozkaz, który
wydał jenn. Caffariens co do zgronienia
sztandarów w arsenał.

Prez. Czemu nie kazalesz pan spalić
sztandarów w mieście? — Baz. Nie uczyni-
łem tego, aby Niemcy się nie dowiedzieli.
Baz. Bzdury! Nie było w tym żadnego
przydatku takiego upadku. Aby jednak za-
czekać na zwołanie Jego Wysokości, pole-
ca mi JE. marszałek Bazaine donieść, że po
podpisaniu kapitulacji żadnego sztandaru
nie spaliłem i że tak samo i dyktando ma-
rzone w arsenał oddane będą specjalnej
komisji. Muszę dodać, że lekka kawalerja i
artylerja nie biorą nigdy swoich sztandarów
na wojnę. Ciężka kawalerja złożyła je na
rozkaz jeszcze w pierwszych dniach sierpnia.
Wszystkie odesłano do Paryża jeszcze przed
blokadą.

Prez. Co rozumialesz pan pod wyrazi-
mi: „Zapasy wojenne i artylerja za sztandary,
nie zostaną uszkodzone aż do zawarcia
pokoju“? — Baz. Myślałem, że powtórzy
się znów jak w r. 1814 i 1815 i że Metz
powróci do Francji.

Prez. Czy masz pan jeszcze pozost-
nie jakie uwagi? — Baz. Nie! Chciałbym tylko
przypomnieć, że nie byłam ani razu na serjo
przesłuchiwany przez aktę (która była
przedstawiona przed zwołaniem marsz.
Baragut d'illiers; p. r.) Potem chce zwró-
cić uwagę, że wielka zachodzi różnica po-
między wyrażeniami, jakich użył minister
wojny, a jakimi posługiwała się akcja.

Prez. To nie należy do rzeczy. Chodzi

tylko o wyjaśnienie faktów, a rozporząd-
ził ministra nie można wyciągać w dyskusję.

Następnie polecił marszałek list ce-
sarza: Napoleona III., w którym tenże po-
chwala go za całą wystraszenie Metz i
nie pojmuje, jak można go oskarżać.

Prez.: Czy nie masz pan zresztą za-
danej uwagi do zrobienia? — Baz.: Nie!
panie prezydencie.

Prez.: Mnie pan komisarz rządowy
chce wysłuchać jakie pytanie do marszałka.
Je to Bazaine? — Baz. Nie! Mam trzy pytania.

Tu Bazaine zwraca się do Posła, pa-
trychy na gniewnym wzrokiem, i wymawia z
niechęcią: Ehi! Pierwsze pytanie brzmi: D.
7. września wymieniłeś pan za sztabem ge-
neralnym ks. Fryderyka Karola 153 żołnie-
rzy. Przy tej sposobności otrzymałeś pan de-
pesze, donoszące o zwycięstwie Niemców?
— Baz. Nie! Nie przypominam sobie.

Jen. Posł: Dziwna rzecz, gdyż
Niemcy ogłosili te depesze. Czy nie otrzy-
małeś pan przed ochera listy, który do nie-
go wysławała pani marszałkowi w Tours?
— Baz. Nie.

Jen. Posł: Marszałek przyznał, że
ks. Bismarck odczytał, iż posiadanie się Metz
poprzez pana musi być wielki udział. Czy
pismo to udzielił pan Radzie wojennej d.
18? Nie mówisz o tym w swym memoria-
le. — Baz.: Gdy pisał memoriał, nie
miałem żadnych papierów. Spisywałem go z
pamięci. Odczytuje się do protokołu z posie-
dzenia z 18. października.

Pa. tenże prezydent przesłuchanie
Bazaine ukończono. O godzinie 2. ma ut 20.
posiedzenie zamknięto. Następuje w ponie-
dzialek, dnia 20. o godzinie 12^{1/2}, w po-
łudnie. (C. d. n.)

Przegląd polityczny.

Ziemie polskie.

Z Rusi z kordonu nowej. Kijowlanin
podaje jako pogłoskę wiadomość o mającym
wkrótce nastąpić zaprowadzeniu ziemskich
instytucji w gubernii kijowskiej. Ułożono
projekt podobno w taki sposób, ażeby utru-
dnić w tym Polaków i ustanowił nad prze-
wagę popom i urzędnikom.

Cała i upokorzyła druzyna najpierw-
szych potrzeb do życia wywołała w Kijowie
silne nieszczęście. Opinia powszechna domaga
się, aby ustanowiono komisję, która zbada-
ła przyczyny nieustającej drożyzny. Dzi-
wne bowiem zjawisko w tem mieście: nie-
wzrost jak naturalnie, spowolnia drożyzna,
ale wzrasta się ona jeszcze bardziej w ta-
cach uroczajnych.

W okolicach Kamieńca liczne grabieże
i napady zmusiły mieszkańców do zorgani-
zowania wspólnej obrony milicji. Udziała
na to pozwolenie sama policja.

Kraci wieściły wymiera swój wpływ
na świat handlowy miast Kijowa i Odessy.
Niektóre z banków ośmiakich zawięzły wy-
platy.

Uniwersytet odesski, do którego ucze-
szcza spora liczba Polaków, na tylko 200
uczniów; w tym roku jednak liczba ucze-
niów była 600. Najwięcej jest prawni-
ków, bo aż 160.

Z Rusi zadnieprzańskich dochodzi wi-
domość o ogromnym pożarze, który nwie-
dził miasto Charków. Ratunek był wielce
utrudniony dla braku wody, zjecha bowiem
pod miastem jak na nieszczęście wyszła nie-
wielka rzeka, zakończy ogromne.

Posiada bieżący w gubernii zernobow-
skiej uczucie dostaje od znowa 8000
rubli na oświetlenie ludowe. Te 8000 rubli
przynoszą 400 rubli rocznego procentu, co
wystarcza na założenie jednej f szkoły ludowej.
Poniżej co rok przybywa nowo 8000
rubli do dawniejszego, powiła przez borze-
nie za lat 60 posiadają będzie 60 szół (po
jednej szkole w każdej parafii) i fundusz na
ich utrzymanie (480.000 rubli).

Wyciąg z protokołów posiedzeń Wydziału krajowego za czas od 1. do 30. wrze- śnia 1873.

Wydział krajowy uchwalił w celu zabez-
pieczenia dochodów z myt, uskutoczyć jak dotąd
licytacje na popływanie myta po wo-
liatach, oprócz tego zaś przyjmować przed
odchylem tych licytacji oferty zbiorowe na
omycie kilku drogi.

Wydział krajowy uchwalił emittować na
teraz tylko część pożyczki krajowej, prze-
znaczoną na zapomoge, w nominalnej kwocie
1.500.000 złr.

Powiatowi Nowosiedlanki ma udzieleno
z powodu uszkodzeń zgrądzonych wypadkami
elementarnymi, nadzwyczajną subwencję w
kwocie 3.000 złr.

Wydział krajowy uchwalił normę, we-
dług której inżynierowie, ogrodnicy, lich po-
bierni dyety i koszar podlegli przy wykony-
waniu czynności, nienualejących do ich pra-
widłowego zakresu działania. Każdy z tych
członków służby drogowej, bez różnicy sto-
pania, otrzymuje za każdą milę drogi, a po
wrowadzeniu systemu metrycznego za każde
7 i pół kilometrów, milowe w kwocie 1 złr.
prez. i dykt. w tym kwocie służby drogowej
w jednym i tym samym celu odbywają podróży,
winnu to uczynić wspólnie i tylko jeden z
nich ma prawo zaliczenia milowego. Tytułem
dykt pobiera będzie dziennie: inżynier okro-
gowy 3 złr., pomocnik inż. 1 złr. 70 ct.,
konduktor 1 złr. 50 ct. Rachunek kosztów
podróży i dykt, wienien być przedstawiony
najdalej do dni 30 po zakończeniu poruczonej
czynności.

W dniu 5. 27 lit 3 ustawy drogowej i
§. 18 instrukcji administracyjnej postanowił
Wydział krajowy na przegłosze, ażeby nomi-
nacje drożników dla dróg krajowych, odbywały
się na podstawie kandydatów przedstawianych
przez właściwych konduktorów drogowych.
W skutek tego Wydział pow. otrzymał po-
weleńcie, ażeby przed zamianowaniem dro-
żników zażądał od właściwego konduktora
przedstawienia kandydatów i ażeby przed-
kładał Wydziałowi kraj. nominacje do za-

Warszawa 18. października.

Za jakie kilkadziesiąt lat postanowił
Moskale wyciąć narodziłą polską. Już te-
ż bismarki i radykalisi moskiewscy utrzy-
mują, że Polaki nigdy nie było, a historia
nasza to legenda o carach i księżkach rus-
kich, którzy się odszedli od wschodniego
kościola i na pewien przeciąg czasu odpadli
od Moskwy. Zanimiem zatem teraźniejszego
moskiewskiego pokolenia powinno być przy-
srodcenie Polaków, na tonu prawosławia (tak
Moskale szczerze nazywają) i uczestniczenie
nasza przez ścisłe połączenie języka i wiary z
wielkim słowiankim prastwem, którego
Petersburg jest głową a sercem Moskwa.
Taki to budziwista plotka moskiewscy i nie-
miłowicie polakozwicy, do czego im energicznie
dopomagają niektóre niema polkopywaniami
narodowości, zasad redki i kalecezi ni je-
zyka w tłumaczeniach zagranicznych broszur
i niedznych powiadk. Nowe moskiewskie i
niemieckie stała historyczne również przy-
kładają rekę do wywaradawania żywiołu pol-
skiego i pozabawienia wolności ożywiający
ją polski. Nasładowa zdania nowych niemie-
ckich historyków, którzy twierdzą, że Wil-
helmo Teli nigdy nie istniał, że to legenda,
mówią, że bitwy na Piem pol takie nie
były! Niezadugo też powiedzą niemiecy i
moskiewscy badacze historyczni, że Bolesław
Chrobry to był, że B. Śmiały nigdy nie
zajrzał do Kijowa, a Kazimierz Wzieli, to
także baśń ludowa, lub klamstwo kronika-
rza. Pewnie natędy moskiewski cygniak,
tak zwany „działacz“ utrzymuje, iż nie la-
warszawskie jak zamkowiec Polski, i gdy-
by mu powierzone nieograniczoną władzę, to
w ciągu jednego roku spełniłby to zadanie.

„Nie łatwiejszego“ mówił niedawno w lo-
warszawie, gdzie ja się znajdowałem
w wszystkie nazwiska miast, wsi, osad, osób,
a nawet imiona ich przemieniliw na moskiew-
skie, tak jak robią w Poznansiem Niemcy.
Dłaczęcyż nie, p. Warszawa nie miała
się nazywać Nikołajew, lub Aleksandrow, a
Kraków, wnoszą swoje nazwisko od kraka-
nia, wrony, „Woronow“! Od nazwisk za o-
sob szanowny moskwalizator oddają ostatnią
tylko sylabę, „i cki“, t. t. k. Kraszewski
— powiada — nazywałby się „gospodin Kra-
szew“, i byłoby przesłiznienie, a w ciągu roku
nie pozostałoby ani śladu Polaki!

Od podobnych to osłów zależy dobrobyt
kraju, oświata, i przyszłość całego narodu!
Pisałem w poprzednim liście, że mania-
ście dla pomordzkiego wygnania z Króle-
stwa i internowanych u nas Litwinów. W
skutek tej łaski powróceni mają prawo przy-
mować obowiązki prywatne. Słowem, rząd
potwierdził to, co już było faktem spełnio-
nym; bo już od lat sześciu wszystkie powro-
ceni, z mądrym wyjątkiem, zmuszeni byli w
prywatnej służbie szarżyć na swoje
biedne utrzymanie. Tymczasem rozszedła się
pogłoska, jakoby N. Pani ofiarować miała
170.000 rubli dla podziatu pomocy powro-
ceni z wygnania polskie rodziny. Są wy-
gnańcy, którzy utrzymują, że na własne o-
czy czytali manifest o podarku cesarzewi;
inni znowu sąsiadli coś o tem od kolegow;
niektórzy zaś twierdzą, że w polcei po od-
czytaniu manifestu, wzwani byli do podpi-
sania swego nazwiska dwa razy na dwóch
oddzielnych arkuszach, gdzie już było kilka-
naście lub kilkadziesiąt nazwisk. Podpisali
się bielecy nie wiedząc właściwie na czem;
przypuszczają jednak w dobrej wierze, że
jeżeli podpis miał służyć za dowód, iż przy-
jmują z wdzięcznością wsparcie dane przez
N. Pani.

Wszystko to prawdopodobnie jest bajka,
gdyż jakość nie licuje z nowym rozporząd-
zeniem gubernatora krakowskiego, o którym
Irkucka Gazeta donosi. Irkucki gubernator
poleciał wiadom gminnym, sciągając zaległe
podatki od wygnanców politycznych z Króle-
stwa i Zabranych prowincji. Zaległości te w
jednej tylko gminie wynoszą przeszło 4000
rubli. W dalszym rozporządzeniu gubernator
osobom należącym do tej kategorii, wznbrania
wyjazd z miejsca pobytu, gdyby nawet o-
trzymały pozwolenie powrotu do kraju, od-
poki nie spłaca długów podatkowych i nie
zwrócą zboża, które im z magazyńcy zmin-
nych sposobem pożyczki udzielona została.

Z ujętych wiadomości mogę tylko
donieść to, co mówią nawiasem, już dla
ogółu nie jest sekretem, że kurator okręgu
naukowego Witte opuszcza służbę i z pensją
roczną około 8000 rubli przeniosi się do
rodziny na mieszkanie do Szwajcarii.

Po długich utarczach i odniesionem
nakoniec zwycięstwie nad Zawrowskim, rak-
torem uniwersytetu warszawskiego, prote-
gowym przez ministra oświecenia Tołstoją,
pokazało się, że w skutek bezustannych zry-

Proces Bazaina.

Posiedzenie XI. d. 18. p. 2. p. 2.
dzielnik (Dokonywanie).

Prez. Układy jenn. Jarasa o kapitu-
lację rozpoczęły się w skutek uchwał powię-
zanych na radzie wojennej z d. 26. październi-
ka. Obydwa protokoły tej rady nie są ró-

Wierze jeśli dalsze odzienie przysięgi? To się zakładać mogą na wszystkie...

Były suchotnik, Cierpiący na piersi i suchotnikom...

Karol Bałaban we Lwowie, ulica Hulińska Nr. 23, pod Złoty Młotem...

Handel towarów korzennych. Od lat dziesięciu najświetniejszem...

- Przy tej sposobności donoszę, że: 1) Stanowionym nadborcom towarów...

Znakomite powidzenie. VELOUTINE jest to 3445 13-78

Maczka ryżowa przyciekana z Bismutem, dla tego to działa szczególnie na skóre...

Wm KNAUST, Wien, Teopoldstadt, Miesbachgasse 15, gegenüber d. k. k. Augusten...

Pierwszorzędny MAGAZYN ZABAWEK Henryka Müllera we Lwowie...

Ostrzeżenie. Powołanie nigdy w życiu ludzki weśm...

Polski adwokat domowy przez Dr. A. Z. i G. S. Nakładem podjął się wydać już i jest...

Człowiek młody, wlezionej, polskiej obecnie służby tradycji...

Cebulki prażone w Haarlemskiej. Zauważy od wielu lat mój handel z wybornymi...

(Nadesłane.) Pierwszorzędnie w naszym kraju magazyń p. Leona Feintucha...

LEONA FEINTUCHA dla handlu i przemysłu we Lwowie, wydaje od 15. stycznia 1873 r. zacząwszy...

35 procentowe za 8 dniowym wypowiedzeniem, 5 1/2 procentowe za 14, 6 procentowe za 30

Wm KNAUST, Wien, Teopoldstadt, Miesbachgasse 15, gegenüber d. k. k. Augusten...

Nakładem drukarni Zakładu imienia Ossolińskich we Lwowie wyszedł z druku „Nowy“ HALICZANIN, kalendarz ilustrowany na r. 1874...

FALSZERSTWA PIGULEK BLANCARDA. Z powodu nadzwyczaj wygórowanych cen...

Hambursko-amerykańskie Towarzystwo akcyjne przewoźni pakunków. Berpośrednia jarda pętlowana statkiem parowym między...

Między Hamburg-Hawana i Nowym-Orleanem, Saxonia 15. listop., Germania 13. grudnia, Yandalia 10. stycznia...

Wielkie transporty win francuskich czerwonych, białych, szampańskich, kieliszków i likierów...

Zapaśnik & Krysiński przy ulicy Kopernika pod nr. 16, jako wyłączni, jedyni reprezentanci najświetniejszego handlu win...

PASTA I SIROP z KODEINA P. BERTHE w Paryżu. Żaden środek nie może być w porównaniu powyszszym...

Przeostroga. W uzupełnieniu moich poprzednich ostrzeżeń, dotyczących fałszerstwa...

Filia c. k. uprzyw. austr. dla handlu i przemysłu we Lwowie, wydaje od 15. stycznia 1873 r. zacząwszy...

35 procentowe za 8 dniowym wypowiedzeniem, 5 1/2 procentowe za 14, 6 procentowe za 30

Uwiedomienie. Nihil palpatum... Kuchnię i bufet do śniadań p. Adamowi Dziubińskiemu...

Abonament na obiady. Tak w domu jak i poza domem po smaku i cenie, według indywidualności...

Rudolf Wojtawicki, właściciel restauracji. W Paryżu, ulica Bonaparte, 40.

Między Hamburgiem i Wschodnią Indją, dotykając Grimbay i Hawra, do St. Thomas La Guyra, Puerto, Cabello, Curago, Colon...

Wielkie transporty win francuskich czerwonych, białych, szampańskich, kieliszków i likierów...

Zapaśnik & Krysiński przy ulicy Kopernika pod nr. 16, jako wyłączni, jedyni reprezentanci najświetniejszego handlu win...

PASTA I SIROP z KODEINA P. BERTHE w Paryżu. Żaden środek nie może być w porównaniu powyszszym...

Przeostroga. W uzupełnieniu moich poprzednich ostrzeżeń, dotyczących fałszerstwa...

Filia c. k. uprzyw. austr. dla handlu i przemysłu we Lwowie, wydaje od 15. stycznia 1873 r. zacząwszy...

35 procentowe za 8 dniowym wypowiedzeniem, 5 1/2 procentowe za 14, 6 procentowe za 30

